

Repertoiret 2016

En samling omtaler af teaterstykker
- egnet for amatørteatret

DATS
landsforeningen for
dramatisk virksomhed

Jernbanegade 5
6230 Rødekro

Telefon: 74 65 11 03

www.dats.dk
dats@dats.dk

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

Repertoiret 2016

Hermed foreligger der en samling nye omtaler af tilgængelige skuespil på dansk og først og fremmest fra Forlaget DRAMA.

Vi bruger ordet 'Omtaler' og ikke 'Anmeldelser'. Omtaler er mindre prætentivt, og det er vigtigt for os at slå fast, at omtalerne – for langt de flestes vedkommende – er udført af erfarne instruktører fra amatørteatrets verden og ikke af professionelle litteratur- eller teaterkritikere.

Mange af de omtalte stykker har været opført på professionelle scener i årets løb og tidligere. Det er ofte meget spændende nye tekster, som kræver stort talent og vovemod for en amatørscene at give sig i lag med.

Det er naturligvis også vigtigt at understrege, at den enkelte person der omtaler stykkerne alene har ansvaret for omtalen.

I udvalget er vi glade for, at så mange har sagt ja til at være med igen i år, og at vi har fået så mange nye på banen.

God fornøjelse med læsningen her og senere af måske udvalgte stykker.

Med venlig hilsen
Repertoireudvalget

Thomas Hauger
Formand

Repertoiret 2016 – indhold

Nr.	Titel	Forfatter	Omtalt af
1506	”839 dage”	Henrik Szklany	Niels Stokholm
1507	”1789 Den Franske Revolution”	Cathrine Fjord Fromberg & Amalie Hassing	Uwe Jacobsen
1508	”Aladdin”	Martin Spang Olsen	Preben Birkeholm
1509	”Albatros”	Anna Panduro	Jesper Aagaard
1510	”Bag hegnet”	Caroline Cecilie Malling	Finn Verner Jensen
1511	”Casper Christensen komplekset”	Jakob Weis	Niels Stokholm
1512	”Das Unheimliche”	Line Mørkeby	Louise Emcken & Bodil Schäfer
1513	”Deadline”	Line Mørkeby	Morten Hovman
1514	”Der døde du”	Maj Johansen	Marlene Kejser
1515	”Du gode menneske dog”	Maj Johansen	Marlene Kejser
1516	”Elsker, lever, lyver”	Kristian Erhardsen	Bent Nielsen
1517	”Fandens til fangstmænd”	Flemming Jensen	Jacob Jessen
1518	”GLASBOBLER”	Julie Petrine Glargaard	Bent Rasmussen
1519	”Goebbels’ time”	Rhea Leman	Peter Hyldahl
1520	”Had og Huse”	Robert Reinhold	Uwe Jacobsen
1521	”Hitler on the roof”	Rhea Leman	Peter Hyldahl
1522	”Jeg hedder altså Ib!”	Anna Panduro	Jesper Aagaard
1523	”Klassefesten”	Gorm Hansen	René Foshammer
1524	”Livets monologer”	Jacob Clausen	Morten Hovman
1525	”Mig og Callas”	Anna Panduro	Jesper Aagaard
1526	”Portrætter”	Simone Isabel Nørgaard	Pauline Vestergård Jensen
1527	”Rejsen til prinsen på den hvide hest”	Gorm Hansen	René Foshammer
1528	”Rindal – 8 billeder”	Thomas Lagermand Lundme	Niels Damkjær
1529	”Robin Mut”	Tine Korse	Preben Birkeholm
1530	”Spredt”	Amanda Linnea Ginman	Lisbet Lautrup Knudsen
1531	”Søstre på kanten”	Maj Johansen	Marlene Kejser
1532	”Transformatoren”	NIELSEN	Peter Rafn Dahm
1533	”VARMESTUEN”	Anna Bro	Thomas Hauger
1534	”Vi elsker thaidamer”	Andreas Garfield	Thomas Hauger

”839 dage”

Forfatter: Henrik Szklany		Kort resumé: En ludfattig ung somalier kommer 17 år gammel med i den piratbande, der i 2011 – 2013 holder besætningen på et dansk fragtskib som gidsler i 839 dage. Besætningens situation kondenseres i personen Sømand, men spillets fokusperson er den unge somalier, der i et spændingsfelt mellem liv og død, nomadetradition og pirateri, skal holde vagt over gidslerne.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	Seks mænd – eller to, som i så fald veksler mellem de seks roller i løbet af spillet. De mange rolleskift formidles logisk og elegant i teksten.
	Dekoration:	Enkel dekoration, da de ca. syv locations fortælles frem.
	Spilletid:	Ca. 90 minutter.

Omtalt af: Niels Stokholm

Personerne er Boytooth, 17 år og ny hos piraterne, hjulpet indenfor af den erfarne Dayax, som har anbefalet ham til piraternes hensynsløst brutale leder, Bigbosssamatar.

Bedstefar er Boytooth's nærmeste slægtning. Tørkeramt nomade med en gedeflok, der bliver mindre og mindre. Han er tro mod den traditionelle livsform og ser med sorg og bekymring, at Boytooth søger mod de hurtige penge i pirateriet. Han prøver uden held at tale sit barnebarn fra at vælge den æreløse vej. Men Boytooth's far er død. Han var på den forkerte side i borgerkrigen. Boytooth's ældre bror er dødeligt såret som offer for blodhævn og bliver plejet af moderen. De er afhængige af Boytooth, og traditionen byder, at han nu træder til som forsørger. Han er altså dybt splittet mellem den gamle ærefulde livsform og nutidens lovløse tilstand i Somalia.

Sømand er det fortvivlede og hjælpeløse offer for den lange tid som gidsel ombord på skibet og i ørkenen med vogternes trusler og gentagne tortur, som også den unge Boytooth bliver tvunget til at udføre. Journalisten repræsenterer tabloidpressens sensationslystne udnyttelse af Sømands ulykkelige situation.

Det voldsomme og brutale indhold formidles gennem tekstens næsten suggestive karakter. Der veksles mellem dialog og den samtidigt løbende, højt udtalte, indre tankerække, hvilket giver plads til tidsmæssige spring og input om Somalias ulykkelige historie, der går 500 år tilbage i tiden, med hyppig ufred og undertrykkelse fra magter udefra.

På scenen: en stor og krævende udfordring. Som læsetekst: en oplevelse!

”1789 Den Franske Revolution”

Forfattere: Cathrine Fjord Fromberg og Amalie Hassing		Kort resumé: Spændingsfortælling om fire venners indbyrdes skæbne midt i optøjerne under den franske revolution.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	9 mænd, 5 kvinder, plus et antal biroller af begge køn. Antallet kan varieres efter behov, hvis nogle skuespillere har dobbeltroller.
	Dekoration:	6-8 forskellige lokationer. Forestillingens struktur taler for en samlende grundidé, som hurtigt kan ændres til at vise de forskellige specifikke steder
	Spilletid:	Ca. 90 min.

Omtalt af: Uwe Jacobsen

Fire barndomsvenner fra en mindre landsby i Frankrig tager hver især på eventyr i hovedstaden Paris for at finde en mere indholdsrig tilværelse end det landlivet kan tilbyde. Deres udgangspunkt er ens, men deres drømme er forskellige, så de ender forskellige steder i samfundets hieraki, og det får en afgørende betydning for deres skæbner, som bliver formet af begivenhederne i revolutionsårene fra 1789 og frem.

Begivenhederne ved ‘Den Franske Revolution’, hvis historiske begyndelse markeres ved stormen på Bastillen den 14. juli 1789, fungerer som en slags rammefortælling omkring stykkets handling. Det er den historiske fortælling om revolutionen, som er forestillingens drivkraft, og undervejs bliver vi præsenteret for historiske personligheder som fx regentparret Kong Louis d. 16. og Dronning Marie-Antoinette, politikeren Jean-Paul Marat og revolutionæren Charlotte Corday, som slår Marat ihjel.

Forestillingens fire hovedkarakterer hvirvles ind i de historiske omstændigheder, og som i en god “thriller” aner vi undervejs i fortællingen, hvor det ultimativt må bære hen, så det er ingen overraskelse, at de fire venners livsbaner samles igen ved foden af guillotinen på Concordepladsen i Paris i et afgørende øjeblik. Det er spændingsopbygning helt frem til sidste replik, og forløsningen kommer naturligvis ved knivsbladets susen fra toppen af dødsmaskinen og det definitive “klonk”, når bladet rammer bunden, og afslutter sin gerning.

Her er en velskrevet tekst til en ambitiøs teatergruppe - eller et dramahold i gymnasiet el. lign. uddannelsesniveau. De dramatiske, historiske begivenheder er mættet med saft og kraft og mystik, så der er rigeligt at lade sig inspirere af, hvis man beslutter sig for at sætte denne forestilling i scene.

Forestillingen er opbygget af en række mindre scener, som på skift følger de enkelte hovedkarakterer, så her er en interessant opgave til iscenesætteren og scenografen for at skabe en samlende helhed, der kan sikre et godt “flow” i handlingen, så spændingen holdes intakt helt til enden.

Persongalleriet byder på gode udfordringer til skuespillerne i arbejdet med at skabe nogle karakteristiske roller, og der er god dynamik i replikkerne, så her er en oplagt mulighed for en frisk instruktør til at skabe noget intenst samspil på scenen ... - Klar - Parat - Action!

”Aladdin”

Forfatter: Martin Spang Olsen		Kort resumé: Den klassiske fortælling om Aladdin som kommer i besiddelse af en magisk kobberlampe der opfylder alle hans ønsker, men troldmanden Nouredin har lagt en plan, så han kan få lampen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	14 roller + korroller
	Dekoration:	Der er 17 akter men det kan løses ved en grunddekoration og enkelte dele som markerer sceneskift. Der er idéer til hvordan i bogen.
	Spilletid:	30 minutter uden sceneskift

Omtalt af: Preben Birkeholm

En forkortet gendigtning af ”Aladdin og den forunderlige lampe” som gør det muligt for en skoleklasse eller en børnegruppe på et teater at tage kampen op med denne fantastiske historie. Gendigtningen er gjort med stor respekt for oplægget og det er lykkedes at få enderne til at mødes, selvom det går stærkt på de sidste sider med at få ”happy ending”.

Der er gode tanker fra forfatteren til kulisse/scenografivalg og kostumer samt flere anvisninger på hvordan man løser opgaven.

Genren er drama og der kan laves nogle spændende stunts for den kreative gruppe. Teksten er let forståelig og derfor bliver det også nemmere for børn at forstå historiens budskaber og tematikker.

Der er mange muligheder med denne udgave bl.a. at lave det til dukketeater, oplæsning o.a.

”Albatros”

Forfatter: Anna Panduro		Kort resumé: Frederik interesserer sig for fugle, men hans mor er panisk bange for fugleinfluenza, fordi hans far en dag forsvandt flyvende ud ad vinduet. Et stykke om identitet og (over)beskyttelse.
Bogudgave: Forlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	2. Frederik og hans mor.
	Dekoration:	1. Frederiks værelse med (mindst) seng og et vindue, der kan åbnes.
	Spilletid:	Ca. en time.

Omtalt af: Jesper Aagaard

Frederiks far fik en dag vinger, og forsvandt (flygtede?) syngende ud af vinduet. Siden da, har hans mor gjort alt for at udrydde alt med fuglerelation. Svært for Frederik, da hans store interesse er ornitologi. Moren mener, at Frederik er et multialsidigt vidunderbarn, hvilket hun aldrig lader en mulighed for at prale med over for nabokonerne gå hende forbi.

En dag ser Frederik en vandrealbatros uden for sit vindue, og begynder at få flyvske tanker.

Morens beskyttelse af sit barn ser ud til at mislykkes. Men på den anden side: Et flyvende barn er vel også værd at prale af!

Et stykke om identitet og flugt fra barndommen og forældrebeskyttelse.

Kan evt. bruges som diskussionsoplæg.

Humoristisk stykke med absurd-farce-agtige optrin. Bør spilles kvikt og uden for meget scenografi.

Det er vigtigt at vinduet kan åbnes, men er ellers nemt at gå til teknik-mæssigt, hvis man kan fabrikere nogle letpåtagelige vinger.

Udgivet sammen med to andre stykker af samme forfatter med samme problematik: ”Jeg hedder altså Ib!” og ”Mig og Callas”. Kan evt. opføres i samme produktion.

”Bag Hegnet”

Forfatter: Caroline Cecilie Malling		Kort resumé: Tre personer kommenterer begivenheder og personer på villavej. På en morsom måde forskyder kommentarerne sig fra det venlige til det ondskabsfulde, alt imens en tragedie afdækkes.
Bogudgave: Forlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama	Medvirkende:	En kvinde og to mænd
	Dekoration:	Tja. Noget mellem bar scene og et fortov med ligusterhække
	Spilletid:	Ca. 90 minutter

Omtalt af: Finn Verner Jensen

Stykket er en satirisk og ond afdækning af sladder og mistænkeliggørelse på en beskyttet villavej. Sladder, der resulterer i hærværk og selvmord.

Den dramaturgiske fremgangsmåde er at anbringe tre personer på scenen som beskuere af noget, publikum ikke ser. Publikum indvies kun i deres samtale, der igennem ni billeder langsomt forskyder sig fra det venligt imødekommende til det ondskabsfulde, endende op med ”uskyldig” betragtning af en person, der har hængt sig.

Der er ingen regi- eller sceneangivelser, ligesom der hverken er persontegning af de tre karakterer eller lagt op til noget spil imellem dem. Så skuespillere og instruktør har frit valg i arbejdet med at hale de rigtig mange gode ting op fra manuskript til scene. Jeg vil mene, at det kræver erfaring og fantasi.

”Casper Christensen komplekset”

Forfatter: Jakob Weis		Kort resumé: Det er pitch-dag på Casper Christensens produktionsselskab Douglass Entertainment. Håbefulde skuespillere møder op for at få et møde med chefen om deres ideer til tv-shows.
Bogudgave: DRAMA 2015		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	2 kv., 2 m.
	Dekoration:	2 locations. Sit-comdekoration, hvor spillerne er synlige både i og uden for dekorationen. I dekorationen som forestillingens roller. Uden for dekorationen i roller som privatpersoner.
	Spilletid:	2 timer, inkl. pause.

Omtalt af: Niels Stokholm

Stykket blev spillet på Teater V i Valby. Skuespillerne brugte deres egne navne i alle rollerne. Det er de samme navne, der forekommer i DRAMA's tekst. Således ophæves grænsen mellem fiktion og virkelighed i dette spil, hvor Jakob Weis skildrer Casper Christensen som symbol på selviscenesættelse, kulde og afstand. Ingen nærmer sig ham uden om hans sekretær, som kommunikerer pr. telefon med ham på ansøgernes vegne. Undtagen, når hun er hos ham højere oppe i huset for at blive bollet, så hun kun med besvær sætter sig på stolen tilbage igen i receptionen. Chefen selv viser sig aldrig på scenen. Jakob Weis leverer med dette spil en ætsende demonstration af forholdet mellem dem, der prøver på at gøre sig gældende i Casper Christensens entertainment univers. Ægte samtale er ikkeeksisterende. Man dækker sig ind bag ironi. Et Søren Kierkegaard citat herom står centralt, idet det bruges flere gange: ”At fastholde ironikeren synes umuligt eller i det mindste lige så besværligt som at afbilde en nisse med den hat, der gør ham usynlig”. En af de tre, der møder op i receptionen, har dog en anden dagsorden. Hun vil sabotere foretagendet. Det er hende, der uddyber citatet med ordene: ”Mener vi det vi siger? ”, ”Mener nogen noget som helst?” og ”Er ironien virkelig vores sidste kommunikation, før sammenbruddet?” Men selv hun ender med at blive fanget ind i den forløjede verden, da der åbner sig en mulighed for, at hun kan få rollen som sekretær.

Jeg kan næppe forestille mig, at nogen amatørscene vil binde an med dette i øvrigt særdeles seriøse spil, men det er værd at studere det for indholdets skyld og for den måde, det er komponeret på med sit-com scenografien, som skuespillerne kan bevæge sig ud og ind af, og således have interaktion med hinanden på to niveauer, nemlig som karakterer i dekorationen og som privatpersonroller uden for dekorationen. Man må kunne eksperimentere med det til dramatisk behandling af andre tids- eller stedsaktuelle temaer.

”Das Unheimliche”

Forfatter: Line Mørkeby		Kort resumé: Familiedrama. I en moderne villa bor Elsa, Kevin og sønnen Uri. Forældrene har travlt med deres karrierer, og Uri er overset og indelukket. På Uris 10-års fødselsdag begynder det hjemlige at revne...
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	1 Barn 10 år 3 Voksne
	Dekoration:	En arkitekttegnet villa med badebro
	Spilletid:	75 min

Omtalt af: Louise Emcken og Bodil Schäfer

Das Unheimliche defineres i teksten som:” Det er dette spænd mellem bevisthed og ubevisthed. Mellem nærværende og fraværende. Måske ovenikøbet mellem levende og død”.

Stykket fortæller tilsyneladende en historie om en helt perfekt familie, hvor sønnen Uri fylder 10 år. I gave får han faderens brugte diktafon og af moderen en pakke tusser, indkøbt i sidste øjeblik i supermarkedet.

Faderen og moderen er så optagede af sig selv og deres karriere, at drengen bare er i vejen og til besvær. Det eneste, Uri ønsker sig er, at hans forældre vil give sig tid til at fejre hans fødselsdag, men de har glemt hans gaver, glemt at købe ind til hans yndlingsmad og giver sig ikke tid til at lytte til ham. Han bliver indesluttet og trækker sig tilbage i sin egen verden, hvor han er besat af at fortælle og tegne sin historie.

Midt i det hele dukker Humpher op, som er Kevins gamle underviser fra medicinstudiet. Humpher forsker i det bevidste/ ubevidste, så han bliver optaget af Uris historier og tegninger. Disse historier og tegninger, som gør Uri mere og mere bange, får handlingen til at eskalere.

Der er mange lag, bevidste som ubevidste. Er det måske et mareridt, som bliver til virkelighed?

Det er et medrivende stykke med en stærk spændingskurve, men det er en svær opgave at løse for amatører, og de mange lokationer, lyd-og lyssætning kræver en opfindsom scenograf.

Læs det og døm selv.

”Deadline”

Forfatter: Line Mørkeby		Kort resumé: En sort komedie om døden. (Fra 13 år og op)
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	3
	Dekoration:	Et cirkusagtigt univers
	Spilletid:	Ca. 60 min.

Omtalt af: Morten Hovman

”Deadline” – en livlig historie om at dø.

Stykket præsenterer os for forskellige vinkler på døden – og på dem, den rammer – altså os alle.

Døden er et tabu. En deadline, vi ikke rigtigt kender, men den er noget af det eneste, vi alle har tilfælles.

Forfatteren har valgt at tackle tabuet ved at gøre det grotesk. Hun har fyldt stykket med rå – men også poetisk – cirkusstemning. Der er klovne, musik og ting, som signalerer fest og glæde – og alligevel handler forestillingen om død – og det er meningen, at det skal være sådan.

Teksten kommer omkring mange forskellige dødssituationer: Forældrene som må sige farvel til det dødfødte barn. Det unge par som kører for stærkt på knallert og smadrer ind i et vejskilt. Faren som besvarer sit barns spørgsmål ved den kræftsyge mors dødsleje. Veninden som forgæves ringer til den veninde, der tager sit eget liv. Mormoren som tager afsked, hver gang de ses – for en sikkerheds skyld m.v.

På trods af stykkets lidt voldsomme cirkusramme, bliver det hele fortalt med nænsomhed og eftertanke – og befriende humor.

Deadline giver intenst liv til døden, så den bliver vedkommende. Lige til at live op af og snakke om. En hyldest til livet.

Stykket slutter med en fin og enkel sentens: ”Den bedste definition på livet er, at det kan dø.”

Stykket er en fantastisk spændende teateropgave for en lille nysgerrig ung/ynge (og i virkeligheden også ældre) gruppe og instruktør, der har lyst til at binde an med noget, der er meget anderledes – formmæssigt, spillemæssigt og scenografisk.

”Der døde du”

Forfatter: Maj Johansen		Kort resumé: Fire unge mennesker fortæller i hver deres monolog om deres skæbnesvangre liv og tidlige død.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	2 mænd & 2 kvinder
	Dekoration:	Det kan opføres i én dekoration, men det er ikke angivet, og det står derfor iscenesætterne frit for.
	Spilletid:	70 min.

Omtalt af: Marlene Kejser

I ”Der døde du” møder vi fire unge mennesker, som tidligt i livet er døde af forskellige årsager (den ene i overført betydning). Igennem fire monologer møder vi Jick, Liden, Locolai og Kudo, som fra det hinsides fortæller om deres hårde og dramatiske opvækst og ungdom.

Jick er tidligere succesfuld barnestjerne, men ender uden succes, hvor han hore rundt og til sidst ikke kan mærke noget som helst. Men så møder han Anna og mærker i få åndedrag livet, før han dansende på taget af et tog dør af et elektrisk stød fra en køreledning.

Liden er teenager og enebarn, og hendes overbeskyttende forældre har slået al livslyst i hende ihjel ved utallige regler og restriktioner. Liden dør simpelthen af kedsomhed, og hun er i kraft af sine forældres konstante ”nej” meget ensom, men drømmer om, hvordan hendes liv kunne have været.

Locolai er kriminel og lever af at lave indbrud, men en skæbnesvanger nat er ejeren af det udsete hus vågen. Locolai går i panik og ender med at slå damen ihjel og begrave hende i haven. Herfra går det stærkt ned ad bakke, og Locolai ender i et voldsomt stofmisbrug og dør af en overdosis.

Kudo er skilsmissebarn og er blevet ødelagt af forældrepresset. Hun er aggressiv, manipulerende og mobber en lærer ud i et halvt års orlov. Efter et mislykket selvmordsforsøg, samler hun en pigebande, men i et overfald stikker en pige Kudo lige i maven, hvoraf hun dør.

Fortællingerne er højdramatiske, men har grund i socialrealistiske og relevante tematikker om skilsmisse, forældre, misbrug, kriminalitet, sex – og en masse andet, der hører til det at være ung. Der er en del bagud skuende historiefortælling, men som i levende fortællinger giver gode iscenesættelsesmuligheder. Der er også dramatisk nutid i form af de unges refleksioner og følelser omkring hændelserne, og ind imellem er der dialoger, som evt. kan indspilles som voiceover.

Teksten er skrevet i et meget moderne og ungdommeligt sprog med masser af slang, hvormed teksten er velegnet til en opsætning med unge mennesker. Opsætningen kræver ingen avanceret scenografi, og det står frit for at indrette scenen.

”Du gode menneske dog”

Forfatter: Maj Johansen		Kort resumé: Frans har været ude for en trafikulykke og er endt lammet i en kørestol. Han bliver konstant passet af sin kone Doris, der har været i plejesektoren i 34 år, men som viser sig at have mørke sider.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	En kvinde og en mand
	Dekoration:	Én dekoration hvor dramatikerens foreslår et lille rækkehus, hvor bagsiden er skåret af, så man ser stue-køkken-alrum samt markeringen af en dør, der fører ud til en forhave på forscenen.
	Spilletid:	75 min.

Omtalt af: Marlene Kejser

”Du gode menneske dog” er et psykologisk drama og lidt af en gyser. Vi sidder i stue med det midaldrende ægtepar Doris og Frans, hvis tilværelse drejer sig om Frans’ lammelse som følge af en trafikulykke. Doris har været i hjemmeplejen i 34 år, og hun plejer og passer sin mand i fast, hård og umenneskelig rutine. Hun holder faktisk sin mand som gidsel i deres rækkehus, imens han drømmer om at komme på plejehjem – men han er ikke i stand til at flygte.

Doris er med sine mange psykologiske lag en enormt spændende og uhyggelig karakter, som vil være oplagt som rolle-udfordring til en ældre kvinde. Hun holder Frans som fange i eget hjem i en total umyndiggørelse. Ikke nok med at hun er fysisk hård ved ham i sine plejemetoder, hun nedværdiger ham også konstant. Men samtidig er hun på grotesk vis lykkelig for den store erstatning, de har fået for hans ulykke. Hun er egoistisk, virkelighedsfjern og har psykopatiske træk. Hun plaprer om alt og intet ud i én lang køre, og der er intet filter på hendes tankestrøm, hvormed vi får alt at vide rådt for usødet. Det er nervepirrende at følge begivenhederne, og da Doris forlader Frans i flere dage, kvæles han i en sandwich. Skæbnens ironi vil dog, at Doris selv kommer ud for en bilulykke og ender i kørestol.

Dramatikerens kategoriserer selv dramaet som en mono-dialog, da Doris’ talestrøm kører uafbrudt, mens Frans har ganske få replikker dog med en masse reaktioner og kropssprog, som man kan arbejde med.

”Elsker, lever, lyver”

Forfatter: Kristian Erhardsen		Kort resumé: 6 unge mennesker er fanget i et ingenmandsland mellem drøm og virkelighed og fortæller deres livshistorier.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	6 personer, 3k og 3m
	Dekoration:	1
	Spilletid:	75-80 min.

Omtalt af: Bent Nielsen

”Elsker, lever, lyver” er en forestilling om seks unge mennesker, der befinder sig i vadestedet mellem barndommen og voksenlivet. På skift fortæller de hinanden deres livshistorier og afdækker herigennem deres hemmeligheder, håb og drømme om det liv, der venter dem. Historierne handler om familie, venskab, kærlighed, uddannelse, identitet og ensomhed - emner, der har stor betydning for unge menneskers liv. Livshistorierne giver et fint indtryk af, hvem de forskellige personer er og hvad de har oplevet, og pigen Amalies afsluttende fortælling giver stof til eftertanke.

Sproget er let og flydende og der er et fint ”flow” gennem hele forestillingen. Manuskriptet byder også på en lille udfordring. Spillerne deltager nemlig aktivt i hinandens fortællinger ved at spille nogle af de personer, som historierne handler om. Det skaber liv og dynamik og udfordringen ligger i at få det til at fungere optimalt. Med det rigtige hold er der ingen tvivl om, at ”Elsker, lever, lyver” kan blive en fantastisk forestilling.

”Fandens til fangstmænd”

Baseret på Jørn Riels skrøner fra Nordøstgrønland

Forfatter: Flemming Jensen		Kort resumé: Fjodur og Herbert er to garvede ældre fangstmænd i Nordøstgrønland. De overvintrer alene i deres fangsthytte. De er helt isolerede, fordi det årlige skib fra Danmark for tredje år i træk er udeblevet. At der er krig i verden er ikke nået til deres kendskab. De er alene i ødemarken med deres længsler og minder om alt det de har forladt. Damebekendtskaber fra deres fortid (Emma, den kolde jomfru fra Ålborg, Fjodurs “Erindring”, og Sovfia fra Scoresbysund som Herbert vist har forlovet sig med) fylder en del i deres drømme. Altså, de dage hvor de gider drømme... I denne iskolde og mørke polarvinter dukker Lasselille (Korporal Lasse Hansen) op, og med ham den ydre verdens storpolitiske kaos.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	3 mænd og 3 kvinder. De tre kvinder kan spilles af den samme.
	Dekoration:	2 locations: Inde og Ude. Hovedhandlingen foregår inde. Forfatteren giver anvisning til regiet med mange detaljer.
	Spilletid:	Ca. 2 timer og 30 min., inkl. pause.

Omtalt af: Jacob Jessen

Hvis du er bekendt med Jørn Riels skrøner fra Nordøstgrønland vil den verden du møder i “Fandens til fangstmænd” ikke være fremmed for dig.

Dette i kombination med Flemming Jensens replikkunst, burde egentlig være anbefaling nok.

I hvert fald bør du læse stykket, og undervejs fryde dig. Det er simpelt hen en veldrejet og go historie, med alle dens finurligheder og ind-og udfald.

Handlingen: Det korte ovenstående resumé burde være dækkende for den ydre handling. Det er i den indre, altså forholdet mellem de to ældre fangstmænd Herbert og Fjodur, og senere også Lasselille det egentlige drama foregår. Herbert og Fjodur har begge det problem, at den anden er idiot, men sammen kan de, skønt uenige om det meste, blive rørende enige om at Lasselille er en inkompetent komplet idiot, for hvem et iskolddt ophold i en gletsjerspalte det meste af natten er en udmærket kur.

De to kvindelige karakterer Emma og Sovfia har stor betydning i Fjodurs og Herberts drømme.

Emma, den kolde jomfru fra Ålborg, har, i følge Fjodur så kraftig en erotisk udstråling, at hun ikke behøver at være til stede for at gøre indtryk. I drømmesyn optræder hun med Fjodur og senere med Herbert. Om "retten" til hende handles der i den mørke polarnat. Fjodur giver tøvende afkald på hende til Herbert for en pose tobak. Sovfia ankommer i kød og blod til fangsthytten, hentet af Lasselille; men nu er hun forlovet med Lasselille. Herbert behøver således ikke føle sig som bigamist. De to gamle fangere begiver sig til den tyske lejr, som Lasse har observeret, med kaffe for at afslutte krigen.

Den tredje kvindekarakter: Arnanguaq optræder af og til, når noget lige skal siges eller hvis trommedans og inuitsang skal skubbe lidt til handlingen.

Hvordan det ender? Med lige dele tragik og komik kan det jo kun gå begge veje! Et tvetydigt svar javel, men det var også meningen.

Det er et pragtfuldt stykke, og bør derfor spilles, men vær forvissat om, at der forestår et langt prøveforløb. De to fangstmænds roller er endog meget store, og de er på scenen det meste af tiden.

Også Lasselille og "kvinden" (eller de tre kvinder) stiller store krav. Alt i alt en rigtig lækkerbid for et lille erfarent ensemble, der ikke viger tilbage for de mange ord, men frygtløst tør kaste sig ud i et langt, hårdt, men også frydefuldt prøvearbejde.

Som anført ovenfor giver forfatterens regibemærkninger gode anvisninger på scenografi, lys og lyd mm. Men der er ingen tvivl om, at selv et erfarent og iderigt regihold med dette stykke vil få hænderne fulde.

Foran dig er der først og fremmest en frydefuld læsning, du ikke må snyde dig selv for.

Om I så skal spille "Fandens til fangstmænd", det er op til jer.

”GLASBOBLER”

Forfatter: Julie Petrine Glargaard		Kort resumé: Reportageagtige klip af mennesker der ønsker samvær med de andre, men har svært at få det man kalder et meningsfuldt liv.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	3 kv, 2 md
	Dekoration:	10 locations der kan spilles på en neutral scene, evt. med antydninger af dekorationer.
	Spilletid:	Ca. 85 min

Omtalt af: Bent Rasmussen

Det er klogt at læse stykket et par gange, før man beslutter sig for at gå i nærkontakt med det. Persontegningen er klar. Man er ikke i tvivl om, hvordan de frem typer fremtræder og fungerer.

Vanskeligere er det at fremstille, hvad de egentlig vil med hinanden.

Som moderne mennesker kan de ikke nøjes med at underkaste sig en lov at "Sådan gør man nu engang". Men der sidder vel i forskellig grad hos dem et ønske om at opføre sig som ordentlige mennesker. Et behov for en livsførelse styret af religiøse følelser viser sig med større eller mindre styrke.

Måske kan man associeret af titlen genkalde sig Årestrups "Om lidt er vi borte som boblerne i bækken". Det er bemærkelsesværdigt, at den 65-årige psykolog har nemt ved at udtrykke sig i foredragsagtige vendinger, men utrolig svært ved at engagere sig i de andres liv.

Man kan godt få en god forestilling ud af det.

”Goebbels’ time”

Forfatter: Rhea Leman		Kort resumé: Joseph Goebbels giver publikum en lektion i demagogiens virkemidler
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	1 pers.
	Dekoration:	1 dekoration: Førerbunkeren i Berlin
	Spilletid:	Ca. 30 min

Omtalt af: Peter Hyldahl

Dette stykke er en bearbejdning af Rhea Lemans eget stykke ”Hitler on the roof” med henblik på at anskueliggøre Goebbels’ propagandas virkemidler overfor et ungdoms-publikum. Skuespilleren – dr. Goebbels – får på forførerisk vis inter-aktiveret det unge publikum til fx at marchere i takt, løfte armen i hilsen mv. Alt sammen med den hensigt, at man nu på egen krop skal mærke og forstå, hvor stærkt den nazistiske demagogi virkede på samtidens mennesker – det tyske folkelegeme...

Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal mene om sådan noget i teatersammenhæng. Når jeg selv har været udsat for lignende inddragelse i en forestilling, jeg har betalt billet for at komme ind og se, bliver jeg fanget på den forkerte ben men går alligevel med på setuppet af ren høflighed for ikke at optræde som en stivnakket gammel mand. En stor del af effekten i ’metoden’ er jo netop, at publikum ikke ved noget om det på forhånd.

Fix & Foxy lavede i efteråret 2012 en forestilling ”Viljens triumf”, hvor publikum ligeledes uforvarende kom til at spille statister i en reproduktion af Leni Riefenstahls berømte film om nazisternes årsmøde i Nürnberg 1938. Også her blev jeg fanget ’på det forkerte ben’ og deltog i noget, jeg egentlig ikke brød mig om. Jeg ville i hvert fald godt have vidst det på forhånd.

En anden reference er Dennis Gansels film ”Bølgen – die Welle” fra 2008 hvor en samfundsfaglærer manipulerer en hel klasse til at skabe en Jugend-bevægelse, som får tingene til at løbe helt af sporet – alt sammen med den hensigt at få de unge til at forstå og føle virkemidlerne i den nazistiske bevægelse.

Dette skal man jo vide og være indstillet på, hvis man vil sætte ”Goebbels’ time” på plakaten. En forestilling, som i længde er pædagogisk tilpasset et modul i skolen og må ses som sådan. Det oprindelige stykke ”Hitler on the roof” er langt at foretrække, hvis man da ikke netop går efter den inddragende chok-effekt i forhold til det unge publikum. Det må så i givet tilfælde være den efterfølgende diskussionen, som bliver det væsentlige og ikke teaterstykket som sådan...?

”Had & Huse”

Forfatter: Robert Reinhold		Kort resumé: Tragisk familiedrama hvor fortidens minder fordærver nutidens håb for nyt liv.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Aps	Medvirkende:	3 kvinder, 1 mand
	Dekoration:	1 location - et gammelt husmandssted. Handlingen udspiller sig dog i forskellige værelser i huset.
	Spilletid:	75 min.

Omtalt af: Uwe Jacobsen

De to søstre Margrethe og Elin bor sammen i deres barndomshjem på landet. Her har de altid boet. I huset bor også Elins eneste barn, den voksne og næsten midaldrende søn Frederik, og hans yngre kone Anne, som skal føde deres første barn. Frederik og Anne har dog deres eget hus, som det er planen, at de skal bo i, men Frederik er i gang med at sætte huset i stand - et projekt der trækker ud - og i mellemtiden bor de altså hos hans mor og moster. Fødslen tager hårdt på Anne, og i det hele taget er det vanskeligt for alle i huset at forholde sig til ankomsten af det nyfødte barn. Det fører til konfrontationer mod tingenes tilstand og opgør med fortidens begivenheder.

Vi får indblik i en familiefortælling, hvor en grim historie om misbrug og vanrøgt er fortrængt for at kunne opretholde et tåleligt og normalt liv. Facaden er dog skrøbelig, og den begynder at krakelere i det øjeblik Annes nyfødte barn kommer til. I deres forsøg på at gøre det så godt som muligt for det nybagte forældrepar, bliver de to søstres hensigter og baggrund stillet på prøve, og fortidens ubehagelige minder bringes for dagens lys. Ingen kommer igennem historien uden mén, og selv om de to søstre kan finde en form for fred i deres ødelagte liv, ser det noget mere dystert ud for det unge pars skæbne.

Denne forestilling er en tæt personskildring af nogle udviklede, fortabte sjæle, og for at forløse historien kræves et indgående karakterarbejde for at afkode de psykologiske spændinger og forviklede relationer, de fire medvirkende har med hinanden. Alene det ældre søsterpar er et komplekst studium, hvor den fortalte tekst kun er en lille del af den samlede historie.

Det er et tungt og tragisk emne, der bliver behandlet i denne forestilling, og da teksten er forholdsvis kort, vil det kræve en detaljeret og gennemgribende bearbejdelse at sætte den i scene, så fortællingen står klart og præcist fra første replik. Det vil være en velvoksen opgave for en trup af erfarne historiefortællere bestående af modne skuespillere og skarp instruktion.

Teksten er interessant blot som læsning, og til en iscenesættelse vil det være en mættet og intens rejse ind i menneskesindets dystre, men fascinerende, afkroge.

”Hitler on the roof”

Forfatter: Rhea Leman		Kort resumé: Joseph Goebbels og Leni Riefenstahl mødes i førerbunkeren
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	2 pers.
	Dekoration:	Dekoration
	Spilletid:	Ca. 110 min.

Omtalt af: Peter Hyldahl

I mine øjne er dette en helt fantastisk forestilling, som jeg selv så på Hippodromen, Folketeateret, Kbh. dec. 2012, og Ina-Miriam Rosenbaum fik en Reumert for bedste kvindelige hovedrolle i netop dette stykke. Men stykkets historiske kontekst betinger jo nok, at publikum skal have nogenlunde styr på Joseph Goebbels’ og Leni Riefenstahl’s meritter i Nazi-Tyskland før og under 2. verdenskrig, hvis man skal få noget ud af stykket; sådan rent forståelsesmæssigt.

Som Rhea Leman selv har omtalt ”Hitler on the roof”, så drejer det sig om en ’komisk tragedie’. Det er unægteligt svært at føle nogen som helst sympati med Goebbels, selvom stykkets tidsmæssige ramme er nutiden, og han forestilles at have levet videre i førerbunkeren under jorden og nu får tiden til at gå med at udsende radioudsendelser til nutidens lyttere. Det giver en fortolkning, som giver paralleller til nutidens despoter og undertrykkere, som også har taget ved lære og forstået at meget af en krig vindes i massemedierne.

Indholdsmæssigt må der sigtes på et voksent publikum, hvilket Rhea Leman også selv har erkendt og omformuleret stykket i en noget kortere ungdomsudgave: ”Goebbels time”.

Hvis man har to superdygtige skuespillere – og gerne viderefører den professionelle forestillings verfremdungs-effekt: mænd spillet af kvinder og omvendt – så er der virkelig noget at gå i gang med både for scenografer, multimedieteknikere og skuespillere. Og man vil kunne se frem til en forestilling fuld af komik midt i den gravsens- alvorlige ramme.

Links:

Interview med instruktøren af Hitler On The Roof:

<http://www.aok.dk/scene/interview-med-instruktoeren-af-hitler-on-the-roof>

Mungopark om Hitler on the roof:

<http://www.mungopark.dk/hitler-on-the-roof.html>

”Jeg hedder altså Ib!”

Forfatter: Anna Panduro		Kort resumé: Om broren, der pludseligt skal håndtere storebrors død og forældrenes manglende accept, samt finde sin egen identitet som nørd.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	Stk.7. 4 M + 3 K. Kan evt. spilles af 2 M + 1 K.
	Dekoration:	1 Scenografi med 3 lokationer: Kælder, drengævarelse og fodboldtilskuerrækker.
	Spilletid:	En lille time

Omtalt af: Jesper Aagaard

Ib mister sin storebror Tom. En bror, der i forældrenes øjne er den perfekte sportsmand. Noget, Ib absolut ikke er! Han er videnskabsnørd og eksperimenterer i kælderen med liv og død.

Forældrene har svært ved at acceptere Toms død og begynder at overføre hans liv på Ib. Begynder endda at kalde ham Tom.

Ib prøver at genoplive Tom i sin kælder á la Frankenstein, for at få sit eget liv tilbage, men må opgive, da hans apparatur bli’r brugt til at genoplive en anden. Nu er Ib pludselig helten pga. hans udstyr og viden om liv.

Et stykke for unge, om identitet, selvfølelse og -værd. Trods det alvorlige emne er det et stykke med humor og positivitet. Kan være oplæg til diskussion.

Vælger man at lade stykket opføre af 3 personer i stedet for 7, er rollerne skrevet, så de er nemme at adskille og tydeliggøre.

Der vil blive brug for filmklip - evt. blot lydsiden – fra filmen om Frankenstein.

Udgivet sammen med to andre stykker af samme forfatter med samme problematik: ”Albatros” og ”Mig og Callas”. Kan evt. opføres i samme produktion.

”Klassefesten”

Forfatter: Gorm Hansen		Kort resumé: Et ungdomsstykke om mobning, flirt og alkohol
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	Der er 14 roller. 11 teenagere, to små voksenroller og en lillebror.
	Dekoration:	5 forskellige scener. 4 af dem med ingen eller sparsom scenografi.
	Spilletid:	Ca. 40 min.

Omtalt af: René Foshammer

Vi følger 10 klassekammerater umiddelbart før og under en fødselsdagsfest. De fleste af deltagerne er kommet til festen, fordi de ikke har andet at lave, eller fordi de synes, de er nødt til det!

Klassen ligner en typisk klasse med Nik & Jay-typerne, venindeklubben, nørderne og klassens fornuftige pige.

Og så er der lige den nye dreng i klassen. Han er blevet yndlingsmobbeoffer, og det er ham, som holder 16 års fødselsdags fest. Han hedder Andreas og er lige vendt hjem fra Afrika med sin familie.

Det er ikke nemt for ham af få fodfæste - fordi han ikke kan spille fodbold, måske grundet den sygdom, han har pådraget sig i Afrika.

I løbet af festen bliver der flirtet og drukket, og drukket for meget og som, der står på bagsiden af manuskriptet ”Men alle er blevet en erfaring rigere”

Den erfaring, tror jeg, stykkets deltagere får, snarere end stykkets figurer, og jeg er glad for, at forfatteren skriver:

”Ved væsentlige ændringer i stykket skal det fremgå, at det ikke er forfatterens idé”

Det tror jeg, man er nødt til - at foretage væsentlige ændringer - hvis manuskriptet fortsat skal holdes up to date. Jeg syntes, stykket vil meget: Mobning, flirt, alkohol og sygdom som ung.

Man kan sagtens tage delelementer ud, og skrue op for andre, alt efter, hvad man ønsker at arbejde med. For mig at se, er det et stykke, der kunne placere sig i krydsfeltet mellem forebyggelse - dansk undervisning og performance.

”Livets monologer”

Forfatter: Jacob Clausen		Kort resumé: 20 små monologer om alle mulige aspekter af tilværelsen. Velegnet for seniorer.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	Fra 1 til 4 kvinder 50+ Fra 1 til 16 mænd 50+
	Dekoration:	1-3 locations
	Spilletid:	5 min. pr. monolog

Omtalt af: Morten Hovman

En samling små fine, livsbekræftende monologer beregnet på seniorer.

Monologerne tager hver for sig fat i stumper af tilværelsen, som er almene og nemt genkendelige. De er først og fremmest skrevet til mennesker, der er lidt oppe i alderen, og de vil være særdeles velegnede for en seniorteatergruppe.

De små universer, der bliver præsenteret i de 20 monologer, vil være dejligt nemt tilgængelige og genkendelige for dét (lidt ældre) publikum, man spiller dem for.

Monologerne kan indgå som en del af en forestilling (eller en kabaret), men kan også stå alene som oplæg til debat eller slet og ret som ”pausesignaler”.

Hvis man spiller dem i sammenhæng beskriver de samtidig et begivenhedsforløb koncentreret om den sidste tredjedel af livet.

De første fire monologer er tænkt fremført af én eller flere kvindelige skuespillere. De sidste 16 af én eller flere mandlige.

Monologerne er nemme at gå til – nemme at arbejde med for skuespiller/e og instruktør.

Det handler om den umiddelbare henvendelse fra et menneske til et andet.

Kravene til spillested og påklædning er minimale – og det samme gør sig gældende for lys og lyd.

”Mig og Callas”

Forfatter: Anna Panduro		Kort resumé: Maria venter på at skulle flytte sammen med sin mor efter en skilsmisse. Blandt flyttekasserne finder hun trøst og håb mellem drømme og savn og operaarier og gamle kjoler.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	1 K. Maria (10 år). Helst med sangevne. 3 Stemmer. 2 K. + 1 M.
	Dekoration:	1.Et loft med mange flyttekasser. Indgangen gerne via lem i gulv.
	Spilletid:	Ca. ¾ time

Omtalt af: Jesper Aagaard

Marias forældre er nyskilte og hun kan ikke finde ud af sig selv og sit fremtidige liv. Og hvad med hendes planer med veninden? Hvordan skal hun dog gribe det hele an?

Mens hun går og roder i nogle gamle flyttekasser på loftet mindes hun sin mormor, og hvordan hun altid søgte trøst via operaarier sunget af Maria Callas.

Maria tænker og drømmer og ønsker sine forældre sammen igen. Ved hjælp af kjoler og jakker leger hun sig gennem løsninger på sine problemer.

Kræver musikalitet og sangforståelse samt en del operaresearch.

Teknisk ikke de store problemer, så med den rette aktør kan stykket blive endog meget vellykket.

Kan være debatskabende.

Udgivet sammen med to andre stykker af samme forfatter med samme problematik: ”Jeg hedder altså Ib!” og ”Albatros”. Kan evt. opføres i samme produktion.

”Portrætter”

Forfatter: Simone Isabel Nørgaard		Kort resumé: 9 vidt forskellige karakterer giver et indblik i deres liv og i deres tanker.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	9 (5m, 4k)
	Dekoration:	9 lokations, der kan skabes ved enkel scenografi.
	Spilletid:	Ca. 70 minutter

Omtalt af: Pauline Vestergård Jensen

Portrætter er et stykke bestående af ni monologer. Hver monolog er delt i to; første halvdel spilles i scene 1 og resten i scene 2, hvilket giver mulighed for at arbejde med gentagelsens og genkendelses glæde. Bag hver og en af de ni monologer står en meget stærk og tydelig karakter. Vi møder den forelskede, den rastløse, fotografen, forretningsmanden, den hjemløse, dirigenten, den forladte, slagsbroderen og ekspedienten. Helt almindelige mennesker som vi alle sammen kender. Monologerne giver et tydeligt indblik i karakterernes liv og deres tanker, og er derfor ideel at bruge, hvis man i en gruppe, på en scene eller på en efterskole/højskole ønsker at arbejde med karakterarbejde. Stykket er skrevet til unge mennesker, men langt de fleste monologer ville kunne bruges af voksne, til trods for, at det nok ville blive nogle anderledes karakterer end først tiltænkt. Monologerne kan bruges enkeltvis eller sættes sammen til en forestilling.

”Rejsen til prinsen på den hvide hest”

Forfatter: Gorm Hansen		Kort resumé: Hovedpersonen Stine oplever ikke megen kærlighed i den nye sammenbragte familie, og hun fordyber sig i sin musik, indtil hun en dag ser Prinsen på den hvide hest i drømme og i avisen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	Der er 19 roller. 10 piger 9 drenge.
	Dekoration:	4 forskellige scener, som ikke kræver det store teknisk, dog vil der være noget at lave i form af lydkulisser.
	Spilletid:	Ca. 55 min.

Omtalt af: René Foshammer

Med eventyret om Klods Hans som skelet, er der skabt en komedie / lille lystspil for målgruppen 12 år og op.

Rolle mønstret er vendt på hovedet i den sammenbragte familie. De tre stedsøstre ønsker at kæmpe om prinsen, på viden og færdigheder frem for skønhed. Hovedpersonen Stine ser sin far blive behandlet som en tjener af sin stedmoder, og selv må hun kæmpe for at få en plads i familien, hvor de tre stedsøstre fylder det hele.

Stine gemmer sig i sin musik til stedmorens store misfornøjelse, indtil hun en dag ser Prinsen på den hvide hest i drømme og i avisen.

Herfra tager forestillingen fart, og vi følger Stines og de 3 stedsøstres rejse til Paris for at få foretræde for prinsen. Undervejs, mens jeg læste manuskriptet, hyggede jeg mig med at læse, hvordan Kragen, Træskoen og ”Pludder, der er kastet lige op fra Grøften”, blev omskrevet til en nutidig historie.

Hvad det er blevet, må du selv læse dig til.

”RINDAL – 8 billeder”

Forfatter: Thomas Lagermand Lundme		Kort resumé: På bagsideteksten står der bl.a.: ”Teaterstykket ’RINDAL - 8 billeder’ er en historie om finkulturens fjende og folkets helt Peter Rindal.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	Forfatteren skriver: ”Teksten er for tre medvirkende. Her navngivet Maja, Frank og Jesper. (...) Teksten er opstillet som en leg, hvor man kan spille flere roller og hele tiden træde ind og ud af sine karakterer. Et par karakterer kan spilles som hånddukker, gerne meget primitivt fremstillet. ”
	Dekoration:	Forfatteren skriver: ”Location er et neutralt sted, hvor alt kan ske. Gerne en sort tom scene, hvor projektioner, lyd og lys kan skabe stemninger af alt og ingenting”
	Spilletid:	Angivet til ca. 90 minutter

Omtalt af: Niels Damkjær

Stykket handler om lagerforvalteren, der i arbejdernes navn rejste sig mod det herskende parnas til kamp for borgernes skattekrone. Manden der i protest mod statens rolle som kunstmæcen stillede sig i offentlighedens skudlinje. Mennesket der selv endte som en isme. ”

Hovedpersonerne er Peter Rindal og den socialdemokratiske kulturminister Julius Bomholt – og så er der ellers et fyrværkeri af en snes abstrakte name-dropper fra Klaus Rifbjerg, Jørgen Nash og Bjørn Nørgaard til Jørgen Leth og Adrian Hughes – mest fra den såkaldte kulturradikale ”elite” – men Rindal assisteres hele tiden af ”folket” og til sidst af Pia Kjærsgaard og Sørine Gotfredsen. Der optræder også abstrakte størrelser som Staten, Danmarks Radio og Statens Kunstfond. Skiftene mellem stederne er hurtige, så stykket foregår både i en kantine i Kolding, et studie i børne-TV eller i Pisserende, hvor Jørgen Leths pik bliver kneppet af Morten Sabroes thailandske kone.

Teksten kræver meget erfarne og teknisk dygtige skuespillere, til at forløse de mange ord og begreber - og ind i mellem også lange forklarende tirader, som kunne ligne citater fra artikler eller interviews i en avis.

”Robin Mut”

Forfatter: Tine Korse		Kort resumé: Med udgangspunkt i rammehistorien om Robin Hood, ses her en meget kort, let, forenklet og omskrevet udgave af samme fortælling.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	16-23 skuespillere
	Dekoration:	3 locations (kan justeres) Scenografien kan fylde lige så meget som ensemblet har mulighed for at løfte opgaven. Den er ikke svær.
	Spilletid:	Ca. 45 minutter

Omtalt af: Preben Birkeholm

Vi møder Kong Richard som er så stresset af at være konge, at dronningen sender ham til forskellige terapeuter og det ender med at de sammen tager på ferie og så får hans bror prins John mulighed for at tage magten. Scenen er sat og den eneste som kan hjælpe er Robin Mut.

Forestillingen bruger de mest centrale figurer, hvor nogle af dem er flerdoblet (sheriffer og flere John'er) og har tilført nye nutidige roller. Historien er tvistet med moderne udtryk i et humoristisk greb som gør det nemt at spille med og for børn i mange aldre.

Genren er komedie og blander den sarkastiske humor med slap stik a la klovne.

Udgangspunktet for historien er: at den som tager fra andre for egen vindings skyld en dag skal stå til regnskab. Der er dog andre små temaer som refererer til vores tids udfordringer.

Der er et par sange som er placeret på drengerollerne.

”Spredt”

Forfatter: Amanda Linnea Ginman		Kort resumé: Stykket handler om et forhold mellem Liva og Thomas fortalt i korte og spredte scener mellem Liva og hendes alter ego (eller hvordan man tolker det).
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	2 kvinder mellem 25 - 35
	Dekoration:	1 med enkeltelementer.
	Spilletid:	Ca. 1 time (anslået)

Omtalt af: Lisbet Lautrup Knudsen

Stykket handler om et forhold mellem Liva og Thomas fortalt i korte og spredte scener mellem Liva og hendes alter ego (eller hvordan man tolker det).

Stykket giver mange muligheder for personinstruktion og for mange diskussioner om tolkninger. Der er ikke mange regi bemærkninger, hvilket gør, at man selv kan vælge imellem minimalistisk scenografi og regi eller fylde på efter ønske.

Et glimrende eviggyldigt stykke om forhold og efterrationalisering.

”Søstre på kanten”

Forfatter: Maj Johansen		Kort resumé: Søstre Irma og Oline bor sammen og kæmper med en tilværelse, som er præget af stoffer, gæld og arbejdsløshed, mens de drømmer om en mening med det hele.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	To kvinder og en mand Irma, 18-20 år Oline, 22-24 år Tømreren, 21-23 år
	Dekoration:	En stue, et køkken og udkig til en entre og en kælderdoor.
	Spilletid:	75 min.

Omtalt af: Marlene Kejser

”Søstre på kanten” er et tragikomisk og socialrealistisk drama, som formidler historien om to søstre og en håbløs og fastgroet tilværelse et sted i udkantsdanmark. Irma og Oline lever i deres egen lille boble, hvor Olines arbejdsløshed, store stofmisbrug og ludomani har bragt dem ud i en enorm gæld. Irma har et urealistisk og naivt syn på tilværelsen, da storesøster Oline indtil nu har sørget for hende. De drømmer om at flytte til København og finde en mening med det hele. Tømreren bor i opgangen og er vildt forelsket i Irma og er samtidig stofdistributør for Oline, hvorfor hun står i kæmpe gæld til ham. Irma bliver dog mere voksen og målrettet, og mens hun kæmper sig fremad, synker Oline dybere og dybere ned i løgne, gæld og misbrug. Til sidst får Irma nok og forlader sin søster.

Med tematikker som identitet, misbrug, gæld og kærlighed er stykket oplagt som ungdomsopsætning. Dekoration er forholdsvis simpel, men der er en spændende scenisk udfordring i de mange scenskift og særligt det, at der i løbet af stykket går to år, hvilket vises ved forskellige handlinger og iscenesættelser – her giver dramatikeren frie rammer til løsninger. Stykket har en god dynamik og afvekslende scener (nogen gange kører flere scener parallelt). Stykket er socialrealistisk – men til en vis grænse. Der er halv-overdrevne passager og sjove dialoger, hvilket giver de komiske og absurde træk i en ellers tragisk fortælling.

”Transformatoren”

Drømmen om at være et manglekønnet væsen med mange liv – fortalt af Baroness Blixen

Forfatter: NIELSEN – www.nielsen.re		Kort resumé: Dette er ikke manuskriptet til en teaterforestilling i traditionel forstand. Snarere det tekstlige råmateriale for et eksperiment, en forvandringsproces, en transformation, der ”søger en vision om et nyt væsen skabt ud af en performer-krops sceniske liv”.
Bogudgave: Forlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Aps	Medvirkende:	1 performer, der lægger krop til adskillige transformationer. Teknikere.
	Dekoration:	Et kunstgalleri samt et multiforanderligt eksperimentarium – udstyret med avancerede tekniske hjælpe-transformatorer, der skal bla. bringe os fra urhav over græsk dunkelhed, mikrofoners dødsskrig, selvaftænding og genopstandelse, tragiske sumpe, gregorianske korsange, omklædningsreder og berømt-hedsgallerier, westernlandskaber, total-negationer, massescener, recirkulationer, undtagelsestilstande – og en natklub.
	Spilletid:	Angives til ca. 80 minutter.

Omtalt af: Peter Rafn Dahm

Performeren lægger krop til Baronessen, Medea, Ofelia, Antigone, Michael Jackson samt en del overgangsformer mellem dyr og menneske. Eksperimentets præmis er, at manden er et overstået stadium. I en søgen efter nye muligheder vender teksten sig mod kvindelige skikkelser i den græske og elisabethanske tragedie, med en afstikker til popkulturen, for her at søge kræfter ”som vi endnu ikke har vovet at slippe løs”. Heraf skal et nyt væsen skabes ”et køn der kan føde og forvandle hele verden”. Teksten er oplagt og udfordrende læsestof. En realisation kræver en performer og et teknisk hold med store registre og mod på skarpe udfordringer. Der venter sikkert en vild og uforglemmelig opgave. Men kan den løftes af andre end NIELSEN selv?

”VARMESTUEN”

Forfatter: Anna Bro		Kort resumé: En varm og kærlig historie om livet i et stamværtshus
Bogudgave: Forlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	3 kv, 4 md
	Dekoration:	1
	Spilletid:	Ca. 2 time med pause

Omtalt af: Thomas Hauger

Der er ikke noget fiskeri i havnen længere. Den sidste kutter er for længst borte. Havnen er nu overtaget af moderne landkrabber.

Men på et værtshus et sted på en havn i Danmark kommer de gamle stamkunder stadig. De rigtige søulke og andre skæve eksistenser.

Her er tryghed fra kl. 5 om morgenen. Jukeboksen spiller de kendte melodier og man får sig en bajer med sidevogn, mens historierne vælter ud af ærmerne.

En dag sker der noget uventet. En ung pige og hendes kæreste dukker op i Varmestuen. Hun får job og det bliver hurtigt hendes nye hjem. Men hvem er hun og hvad sker der når Varmestuens "mor" Connie falder om på gulvet?

Stykket høstede massevis af roser og blev dobbelt Reumert-vinder i 2014, bl.a. for Anna Bros varme menneskeskildring.

En smuk forestilling som den ambitiøse amatørscene ville kunne mestre med de rigtige spillere. De får samtidig opgaver med vidunderlige karakterer. Instruktøren skal være erfaren for at få stemningen frem. Dette er ikke en farce, en komedie eller dilletant forestilling – tværtimod!

God fornøjelse!

”Vi elsker thaidamer”

Forfatter: Andreas Garfield		Kort resumé: Dilemmaerne og fordommene fra samfundet omkring det at være gift med en thaidame.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	3 mænd
	Dekoration:	Dramatikeren anfører 6. Det kan gøres i 1 fleksibel.
	Spilletid:	Ca. 70 min.

Omtalt af: Thomas Hauger

Så er vi på Garfields hjemmebane: teater om virkeligheden.

3 mænd fra Thy er alle gift med en pige fra Thailand. De er godt trætte af alle de fordomme de møder fra det omkringliggende samfund. Hvad er meningen? Så nemt var det jo heller ikke at date danske kvinder?

Nu vil de gøre noget ved det og har inviteret til en aften i et forsamlingshus for at fortælle om deres liv – for de elsker thaidamer. Sandheden skal nu frem om deres ægteskaber. Og det kommer den på godt og ondt.

Sommetider er det meget morsomt og til andre tider rørende, næsten deprimerende.

Der er en lineær fortælling – men den brydes op af små collager og fortællinger hvor skuespillerne går ind i andre roller som der koner.

Her gås der direkte i kødet på vores fordomme – og da også på politikken om det med familiesammenføring og få opholdstilladelse.

3 gode mandlige skuespillere med en spillealder omkring de fyrre, kan få sig en herlig opgave her.

Egne bemærkninger:

Adresseliste:

Forlaget DRAMA
Jernbanegade 5
6230 Rødekro
Tlf.: 70 25 11 41
Mail: drama@drama.dk
Web: www.dramashop.dk

Danske Dramatikeres Forbund
Nørrevoldgade 12, 2. sal
1358 København K
Tlf.: 33 45 40 35
Mail: admin@dramatiker.dk
Web: www.dramatiker.dk

Nordiska
Åbenrå 5, 4. sal
1124 København K
Tlf.: 33 11 68 83
Mail: info@nordiska.dk
Web: www.nordiska.dk

Thomas Hauger
Præstegade 20
6760 Ribe
Tlf.: 28 11 37 04
Mail: thomas@hauger.dk

Repertoiret 2016 udsendes kun elektronisk på www.dats.dk